

Sten, fäbod, Sunne sn, Jämtl. v. doms. tg,
Jämtl. l.

en haluen ødhegardh som sten hether ligendis
j hakassongh¹⁾

1473 7/2 Sunne JHD 2, s. 88, nr 93.

Orig. på perg. i VHAA:s dep. i RA.

1) Not 3: DN läser "Hakassengh".

SPL 1992